

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník X.
Apríl
2007

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 4

Kristus a Veľký piatok

Bolo Kristovo utrpenie najväčším, aké človek môže zniesť? Asi nie. Boli a sú milióny ľudí, ktorí trpeli dlhšie a aj s väčšími bolesťami. A to nie len vďaka chorobám, ale aj vďaka tomu, aké nástroje mučenia vedeli a vedia ľudia vynájsť. Teda veľkosť jeho obety nie je v tom, koľko uniesol, i keď ani to nebolo jednoduché. To, že si niekedy povieme, že keď Kristus toto všetko uniesol, musím svoj kríž niesť aj ja, je dôležitá veta, ale nehovorí nič o tom, kto koľko unesie a musí uniesť..

Musel Kristus zomrieť na kríži? V rečiach niektorých teológov to vyznieva tak, že všetko bolo naplánované, nemohlo to byť inak. Podľa nich na odčinenie hriechnosti človeka a urážok voči Bohu musel trpieť niekto väčší ako človek a musela to byť najhoršia smrť, akú si vedeli vtedy ľudia predstaviť. To je však len jedna z mienok, ktorá nemusí platiť úplne. Oveľa múdrejšia je klasická slovenská pieseň, kde sa hovorí, že „tvojej

krvi stačí kvapka jediná, aby všehomíra zmyla sa vina“. Kristus nás zachraňuje už tým, že prišiel – „*zriekol sa svojej rovnosti s Bohom a stal sa podobným ľudom, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži*“ (porovnaj Flp 2,7) Opäť sa dá povedať, že je dobré, ak si vieme uvedomiť, že ľudia popravili aj Božieho Syna, ale to neznamená, že si on tento rozsudok vybral.

(dokončenie na 7. strane)

„Bud'te navzájom spojení zväzkom lásky“

sv. Angela Merici

V tomto duchu sa nieslo stretnutie pri príležitosti 200. výročia svätorečenia sv. Angely Merici.

27. januára 2007 som sa zúčastnila tohto stretnutia v kaplnke sv. Jozefa v kláštore sestier uršulínok v Ružovej doline. U nás povedané „Na kopečku“. Po úvodnej piesni, v podaní sestier uršulínok „Spoj nás Angela v láske, kráčaj s nami v čase putovania“ nás privítala sestra Veronika, predstavená kláštora.

Za preciteneho zvukového doprovodu sme v obraze uvideli život a dielo sv. Angely. Po meditácii, modlitbe a záverečnej piesni „Voláš k nebu, Angela, chceš lásku stiahnuť k nám, bdieť i v búrkach všedných dní, keď prichádza Boh sám.“

Sestra Veronika sa nám prihovarila i povedala, že sestry uršulínky kráčajú po cestách svojej zakladateľky. Starajú sa o mládež, deti. Vždy stoja pri tých, ktorí sú v núdzi. Nechcú žiť v našej farnosti len staticky, chcú sa zúčastňovať na jej živote a potrebách. To je tiež dôvod tohto stretnutia s nami. V týchto aktivitách chcú ďalej pokračovať.

Na agapé, v spoločnosti sestier, sme sa cítili príjemne. Každý účastník obdržal kahanček s myšlienkou, obrázok a knižku o sv. Angele.

Ďakujem za príjemný a hodnotne prežitý čas v ich kruhu.

Ešte chcem poznamenať, že v čase adventnom, či vianočnom sestričky navštevujú chorých a osamelých. Svojimi koledami a vľúdnyim slovom prinášajú do našich príbytkov radosť a pokoj.

M. Kralovičová

Rehoľné sestry slávia dvesté jubileum svätorečenia zakladateľky

Angela Merici, súčasníčka Koperníka a Kryštofa Kolumba, Michelangela a Rafaela, Ignáca z Loyoly a Terézie z Avily, Martina Luthera a Thomasa Muntzera. Žila v severnom Taliansku, pri jazere Lago di Garda v dobe, ktorú poznáme ako renesanciu.

Narodila sa v Desenzane asi okolo roku 1474 ako tretie dieťa Jánovi a Katarine Merici. Mala troch súrodencov dvoch bratov a sestru. So sestrou si veľmi dobre rozumela a mala ju veľmi rada, zažili spolu veľmi veľa krásnych a radostných chvíľ. V detstve pomáhala rodičom pri domácich prácach a na poli.

Jej otec mal určité vzdelanie, vedel čítať a písať a každý večer čítal z knihy o nasledovaní Krista a Legendu z ktorej čítal životopisy svätcov. Angela veľmi rada počúvala tieto príbehy a už ako štvorročná sa snažila napodobňovať ich život. Predpokladá sa že práve v tomto období sa jej najviac páčil život sv. Uršule, ktorú si zvolila za svoju osobnú patronku.

Asi okolo roku 1490 Angela stráca svojich rodičov a sestru, ktorí zomierajú na mor, ktorý postihol severné Taliansko. Pre Angelu je to veľký šok. Odchádza so svojim mladším bratom do mesta Salo k strýkovi Biancosovi. Strýko je mešťan a Angela sa stretáva s mešťanským spôsobom života, no v srdci je už dávno rozhodnutá pre jednoduchý, pokorný život, v ktorom má prvé miesto Ježiš Kristus. A tak odmieta všetky ponuky na sobáš. A aby ešte viac pred svetom zvýraznila svoje rozhodnutie, stáva sa františkánskou terciárkou, prijíma jednoduché oblečenie – habit a po šiestych rokoch sa vracia naspäť do rodnej dedinky, kde žije v tichosti asi 40 rokov.

Práve tento čas tichého života v Desenzáne je časom prípravy na veľké poslanie, ktoré dostáva od Boha. V jeden

veľmi ťažký a náročný deň, pri zatve Angela dostáva milosť videnia, v ktorom vidí z neba na zem veľký rebrik, po ktorom chodia anjeli a počuje hlas, ktorý jej hovorí, že jedného dňa založí spoločnosť. Nič konkrétne sa nedozvie, ale v dôvere a trpezlivom čakaní necháva svoje srdce a svoj život formovať svojim jediným ženíchom Kristom.

Rok 1516 je pre severnú oblasť Talianska veľmi tragickým rokom. Počas niekoľkých mesiacov sa prehnalo cez túto oblasť vojsko, ktoré so sebou prinieslo skazu a smrť. Zanechalo po sebe nešťastných a zúfalých ľudí, plných bolesti a beznádeje. Františkánski predstavení požívajú Angelu, aby prišla do Bescie k vznešenej vdove Paatengolovej, ktorá prišla o všetko, čo mala a zostala jej len vnučka. Angela prijíma túto výzvu a presťahuje sa k nej, prináša jej nádej a zmysel je ďalšieho života, no nielen pre ňu, ale aj pre mnohých ďalších, ktorým Angela nezištne pomáha spoznať pravý zmysel života.

V rokoch 1525 až 1532 Angela viackrát zmení miesto bydliska a zúčastní sa viacerých púti. Najznámejšie sú púť do Ríma, kde od sv. otca Klementa VII. dostáva ponuku, aby zostala žiť v Ríme a pomáhala mu svojimi modlitbami a radami. Angela zdvorilo odmieta, lebo vníma, že jej poslanie je inde. Zúčastní sa aj púte do Svätej zeme, ale počas nej stratí úplne zrak. Angela nič nevidí, no o to viac vníma sväté miesta svojím srdcom a spája sa úplne so svojim snúbencom Ježišom. V roku 1532 sa presťahuje do bytu pri kostole sv. Afry a tam prijíma mnohých, ktorí potrebujú jej duchovnú, či fyzickú pomoc. Veľmi citlivo vníma potreby mnohých žien a dievčat, ktoré túžia žiť s Ježišom, ale nemôžu vstúpiť do kláštora pre mnohé problémy.

R. 1535 zakladá Angela svoju „SPOLOČNOSŤ SV. URŠULE“, spoločnosť žien a mladých dievčat, ktoré túžia žiť zasväteným spôsobom života podľa evanjeliových rád čistoty, chudoby a poslušnosti, ale pritom zostať vo svojej rodine a vo svojom prostredí. Založenie tejto spoločnosti bolo Angelinou odpoveďou na naliehavé potreby 16. storočia.

Angela predstihla svoju dobu, pretože vtedy žena nemala inú možnosť, len žiť v manželstve, alebo v kláštore.

Vplyvom kultúrnych a spoločenských premien v 17. storočí sa Spoločnosť svätej Uršule premenila v rehoľnú spoločnosť s klauzúrou, ktorá sa najviac rozšírila zvlášť v západnej Európe.

Pre svoje spoločníčky Angela napísala 3 spisy:

Spisy - sú určené všetkým členkám Spoločnosti sv. Uršule, ukazujú cestu, po ktorej majú ísť, aby „boli pravými a neporušenými snúbenkami Božieho Syna“.

Rady - boli diktované pre tie, ktoré Spoločnosť viedli.

Odkazy - posledný spis bol spísaný hlavne pre vdovy, ktoré zastupovali Spoločnosť pred svetskou a cirkevnou autoritou. Angela v duchovnej záveti zdôrazňuje dôstojnosť jej poslania: „*Boh vás vo svojej добрote urobil matkami toľkých paniien a zveril vám do rúk svoje vlastné snúbenice a s dôverou ich odovzdal vášmu riadeniu. Ó, ako mu máte ďakovať a prosiť.*“

Posledné spomenuté spisy môžu slúžiť ako sprievodcovia meričianskej spirituality nielen uršulinkam a ich spolupracovníkom, ale všetkým kresťanom. „Suor Anzola“, ako svätú Angelu jej okolie volalo, zomiera 27. januára 1540 v Brescii a je pochovaná v kostole sv. Afry. Teraz sa tento kostol volá kostol sv. Angely Merici.

Angela Merici priamo neurčila Spoločnosti jeden apoštolský cieľ. Bola tak obozretná, že zaistila svojim dcéram možnosť úpravy určitých ustanovení (v poslednom odkaze):

„*A keby sa podľa nutnosti doby mali urobiť nové nariadenia alebo urobiť inak, urobte to múdro po dobrom uvážení.*“

Angela sa modlila takto:

„*Signor mio, illumina le tenebre del cuor mio, et dammi gratia piu presto di morire, che mai hoggi offenda la tua divina Maestade.*

Et assegura i miei affetti et sensi, che non prevariccheno né a destra, né a sinistra, né me rivoltino dalla lucidissima faccia tua, che contenta ogni cuor afflitto...“

A takto by sa asi Angela modlila dnes:

Pane, v mojom srdci je tma; daj mi svoje svetlo a svoju silu, aby som ti bola verná.

Posilni moje vnútro a daj mi pokoj srdca. Som smutná, že v sebe poznávam toľko nespravodlivosti a toľko zla.

A preto Ťa prosím stále a všade: zmiluj sa nado mnou a daj mi čas, na pokánie.

*Pane, odpusť mi všetko zlo, ktorého
som sa dopustila
v priebehu celého svojho života.*

*Odpusť mojim rodičom
a priateľom.*

*Viem, že Ťa o to môžem prosiť,
pretože Ty si na seba vzal
hriechy všetkých ľudí.*

*Chcem Pane, aby si si vzal celé
moje srdce.*

*Je mi ľúto, že som Ťa začala
nasledovať tak neskoro.*

*A ešte dnes nachádzam výhovorky
a kladiem si podmienky svojej
služby.*

*Rozmnož, prosím Ťa, moju lásku
k Tebe a k mojim blíznym,
aby pre mňa bolo ľahkosťou slúžiť.*

*Prosím Ťa zvlášť za tých, ktorí Ťa
nepoznajú:
otvor im oči a srdce pre svoju
lásku.*

*A prosím Ťa o to:
urob, aby som mohla navzdory
svojim slabostiam
o Tebe svedčiť.*

sr. Edita

Krásny ZVON

Srdce už na zvon udiera
a srdce samo je len von
a zvoní piesňou potechy
keď v raji už je sklon.

A keď už aj srdce zvonilo,
šepkanie to len bola tíš
a v prsiach, v tej úzkej zvonice
zranených túžob ticha skrýš.

A prečo dlhý čas ten zvon
nezvonil hlasno v rodnú diaľ?
Srdca zvon, ach, bol puknutý
roztavil sa v nový tvar
Ach prameň veľkej radosti,
nádeje z iskry sa stal.

Vyženie omlaď v túto jar
obnažený št'astia radostnom
a srdce samo je ten zvon.

J.G.

Duchovne napredujeme nie vtedy, keď
veľa rozmýšľame, ale keď milujeme.

V službe, ktorá je láskou, nepôsobí len
človek, ale samotný Kristus v ňom.

Chiara Lubichová

Posledné modlitby Ježišovho pozemského života

Učeník, ktorý počas poslednej večere spočíva na srdci Pánovom, o mnohých rokoch skrze Ducha Ježišovho spomínal si na modlitbu, ktorú vtedy Ježiš povedal; môžeme si ju prečítať u Jána, hl.17. Ježiš sa modlí „veľkňazskú modlitbu“ za celú svoju Cirkev. V tomto vrúcnom rozhovore s Otcom osobitne vyjadruje aj jeho oslávené jestvovanie. V nej nám vychádza v ústrety celá Ježišova skutočnosť.

No najúchvatnejšou Ježišovou modlitbou je zaiste onen výkrik v Getsemanskej záhrade: „*Abba-Otče! Tebe je všetko možné; vezmi tento kalich odo mňa, no nie čo ja chcem, ALE čo ty*“. (Mk 14,35)

Prešiel svoju cestu spolu s Otcom. On, Prvorodený nového ľudu, modliac sa, učinil zo svojho života naozaj veľký život.

V Ježišovom slovníku je výraz, ktorý zhrňuje všetko. Je ním slovo Abba. Tak nazýva Ježiš Boha. To znamená: Otec. V tomto ľudskom slove otvára sa priepasť lásky medzi Synom a Otcom, priepasť plná dôvernej jednoduchosti, pretože Boh je jednoduchý. Pretože slovo Abba znamená vlastne čosi ešte intímnejšie ako Otec. Je to dôverné, detské oslovenie, slovo, ktoré dieťa vysloví prvé: tata, Abba. Toto aramejské slovo je zdobnelinou. Tak nazýval Ježiš Boha. Aj nás učil hovoriť Abba. Učil nás to počas svojho života, ale rovnako nás to učí aj po svojom zmŕtvychvstaní skrze Ducha.

„*My totiž nevieme ani len to, za čo sa máme náležite modliť... Ale Duch sa za nás prihovára nevysloviteľným vzdychaním.*“ „*Prijali ste Ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba! Otče! A ten istý Duch dosvedčuje spolu s naším duchom, že sme dietkami Božími.*“ (Rim 8,26 a 15-16) Tieto slová nám umožňujú nazrieť do starokresťanského cirkevného života, kde sa nadchnutí Duchom Božím, modlili niekedy dokonca vo vytržení. Pritom sa potom ozývalo aj z gréckych úst aramejské slovo: Abba!

Vyššie uvedené ťažké vety apoštola Pavla možno pochopiť len vtedy, keď rozumieme ich jadro: slovo Abba. Ježišov Duch povzbudzoval prvých kresťanov, aby sa odvážili obracať na Boha s dôverným: „Otče“. A Duch Ježišov povzbudzuje k tomu aj nás v Cirkvi.

Aj v Starom zákone ľudia oslovovali Boha príležitostne slávnostným spôsobom: Otec! Otec ľudu, vyvoleného kráľa, nábožných ľudí. No tak ako bolo Ježišovo kázanie o Kráľovstve Božom nové a bezprostredné, tak isto novo a bezprostredne vyznáva Otca. Robí to zo svojho stanoviska: ako Syn. Rovnako bezprostredne a stále, ako sa obracia Syn na Otca, smieme sa aj my obracať na Otca spolu so Synom. Novozákonné pomenovanie „Otec“ je nekonečne bohatšie ako názov Otec v Starom zákone.

Z Ježišovho vyjadrenia zaiste vidno, že on sám má ešte hlbší vzťah k Otcovi, ako my. Ježiš totiž nikdy nehovorí „náš Otec“ (okrem prípadu, keď

to kladie nám do úst), ale „môj a váš Otec“. Boh je iným spôsobom jeho Otec ako náš Otec. Synovstvo mu neprichádza dodatočne, ale má ho od počiatku. Naše detinstvo je udalosť, ktorá k nám prichádza skrze Ježiša. Touto udalosťou je príchod Kráľovstva nebeského.

Ak sa chceme presne dozvedieť, ako Ježiš rozumie slovu Otec v pomere k nám, otvoríme si miesto, kde ho vysvetľuje: rozprávanie o milosrdnom Otcovi. V našej reči má toto rozprávanie dodnes nesprávne akcentovaný nadpis: „Podobenstvo o márnokratnom synovi“, ale hlavnou postavou je tam Otec. V tomto podobenstve opisuje Ježiš Boha pre každého, kto to chce pochopiť (Lk 15,11-32).

Teda keď chcel Boha pomenovať menom, odvážil sa nadviazať na čosi na-

toľko prirodzeného ako je otcovstvo. Človek, ktorý má pokrivený obraz o otcovi, bude musieť prekonať dlhú cestu, kým bude môcť pristúpiť k Bohu s oslobodeným srdcom a povedať: Neprijal som ducha otroctva, ale prijal som Ducha synovstva, ktorý mi dovoľuje volať: Abba! Otče! (Vid' Rim 8, 15). Keďže však Syn je človekom a naším Bratom, kráča Ježiš, náš Brat, v stálom láskyplnom kontakte s mystériom Boha po ceste s nami. A práve ten, kto sa usiluje uznať otcovstvo Boha, môže dospieť k vedomému a osvietenému dobru synovstva voči jedinému a jedinečnému Otcovi

(Podľa knihy: *Zvěstování víry*, Sít', 1994)

Kristus a Veľký piatok

(dokončenie z 1. strany)

A do tretice: Častejšie sa stretne s tým, že ak ľudia uvažujú nad Ježišovou smrťou, hovoria že zmŕtvychvstanie čakal. Teda akoby jeho utrpenie bolo len naoko, kým to naše je ozajstné. Tiež to nebude také jednoduché. Veľký prínos kresťanstva v porovnaní s inými náboženstvami je ten, že nehovorí o hre nebeských bytostí. Hovorí o živote, o skutočnom živote, o skutočnom utrpení, o skutočnej beznádeji, o skutočnej smrti... presne tak, ako to niekedy cítime na sebe. Niet víťazstva bez strachu, niet hľadania nádeje bez zážitku bolesti, niet vzkriesenia bez smrti.

Vo Veľkom týždni sa pri návšteve kostola nedajú obísť tieto témy. Každý ich prepojíme s tým, čo sami žijeme – kde

je naša potreba nádeje, kde je náš bolestivý bod života, kde je naše strácanie... Malo by nás to však previesť ešte k inému: Kristova láska. To je ten najzákladnejší bod. Tak miloval, že prijal všetko. Tak stál oproti skutočnej realite, že sa snažil premeniť ju láskou a dobrom. Dôveroval vo víťazstvo lásky aj napriek tomu, že na niekoľko dní sa zdalo, že „jeho vec“ totálne prehrala. Nebola to naivná dôvera. Bolo to vsadenie všetkého na takéto riešenie života. Bolo to preseknutie začarovaného kruhu nezmyselnosti života, ľudskej zloby, tragickosti života. Veľmi Vám všetkým prajem, aby sa niečo z tejto jeho lásky zachytilo vo vašich srdciach a životoch. Požehnaný Veľký týždeň a požehnanú Veľkú noc.

Peter Cibira
foto: Peter Spusta

Moja dedina

*Obec Zvončín v spolupráci s ÚKE SAV,
Farským úradom a Poľovným združením Zelený háj*

vyhlasuje súťaž

*pre obyvateľov farnosti a školského obvodu:
Zvončín, Suchá nad Parnou, Košolná, Dlhá*

na tému : „MOJA DEDINA“

Tému je možné spracovať ako výtvarnú prácu,
fotografiu alebo esej. Vítaná je akákoľvek tvorivosť.

Príspevky treba odovzdať na OcÚ Zvončín do 13.4.2007.

Súťažné kategórie:

1. žiaci 1.st.
2. žiaci 2.st.
3. študenti a dospelí

Súťažné príspevky budú ocenené:

- Cenou poslanca NR SR
- Cenou Farského úradu v Suchej nad Parnou
- Cenou starostky Zvončína
- Cenou SAV

**Vyhodnotenie sa uskutoční 19.4.2007 o 15.30 hod.
po skončení odborného seminára
a súťažného popoludnia,
ktoré sa bude konať pri príležitosti *Dňa Zeme***

Ocenenie pre hasičov zo Suchej nad Parnou

Dňa 24.2.2007 sa v kultúrnom dome v obci Špačince uskutočnilo okresné valné zhromaždenie delegátov dobrovoľných hasičských zborov z okresu Trnava. Na tomto zhromaždení bola okresným výborom DPO SR udeľovaná medaila „Za príkladnú prácu“ mimo iných aj dobrovoľnému hasičskému zboru z obce Suchá nad Parnou.

Táto medaila je ocenením obetavej a nezištnej práce všetkých členov zboru, ktorí aj napriek zastaralému a niekedy nevyhovujúcemu technickému vybaveniu, sú ochotní pomôcť ľuďom v núdzi a riadiť sa tak heslom dobrovoľného hasičstva:

**„Bohu na slávu,
blížnemu na pomoc“**

Tak isto je to ocenenie súťažiacich, ktorí dosahujú dobré výsledky na súťažiach hasičských družstiev. To by však nebolo mysliteľné bez ľudí pomáhajúcich pri opravách a údržbe techniky, alebo pri doprave osôb a materiálu.

Svojou činnosťou sa zbor dostáva do povedomia už nielen v okrese Trnava, ale aj mimo neho. Dôkazom toho bola aj účasť našich družstiev na súťaži „O pohár hasičov z Cerovej“.

Táto aktivita bola ocenená nielen spomenutou medailou, ale aj minuloročným 5. a tohtoročným 4. miestom v súťaži aktivity DHZ z okresu Trnava. Táto súťaž je každoročne vyhodnocovaná na tradičnom hasičskom plese poriadanom okresným výborom DPO SR.

Tieto ocenenia sú zároveň výzvou do budúcnosti, aby sme nezostali stáť na mieste, ale neustále sa snažili o zlepšenie výsledkov, modernizovanie technického vybavenia a v neposlednom rade aj zvýšenie odbornej zdatnosti členov nášho zboru. Dôkazom toho, že chceme napredovať, je aj nové zloženie výboru, ktoré bolo zvolené na výroč-

nom valnom zhromaždení. Väčšina členov totiž ešte neprekročila hranicu 30 rokov.

Spomenuté výsledky aj plány do budúcnosti by však neboli mysliteľné bez podpory našich rodinných príslušníkov. Sú ochotný tolerovať naše večery strávené pri údržbe a opravách techniky a dni strávené mimo domova v rovnošate člena dobrovoľného hasičského zboru. Za to im patrí úprimné poďakovanie členov DHZ Suchá nad Parnou.

Tibor Cisár

Z múdrosti predkov

Slovo pranostika pochádza z gréckolatinského slova *prognosticon*, ktoré znamená prognózovanie alebo predpovedanie budúceho počasia a vecí z hviezdnej oblohy.

Pranostika v našom zmysle však pochádza zo slova *prognosticatio* a vzniklo skomolením slova prognostika. Znamená predpovedanie a líši sa od prooctva tým, že nehľadá obyčajne k časom príliš vzdialeným, ale skôr k jednému roku alebo i k mesiacu či sezóne.

Pranostiky tvoria súčasť ľudovej poézie a vzdelanosti našich národov, a tak sa treba na ne aj pozerieť, i keď nie vždy dochádza k ich správnym záverom. Zachovali sa len vďaka tradíciám nášho ľudu, sú často zveršované, aby si ich človek ľahšie zapamätal. Možno ich deliť na pranostiky hviezdárske, ktoré mali najväčší rozkvet od konca 15. do 17. storočia, pranostiky poveternostné, ktoré sa týkajú počasia a klímy a pranostiky hospodárske, ktoré sa týkajú agrotechnických termínov (sejba, žatva, vinobranie...). Niektoré pranostiky majú skôr „kompenzačný“ charakter (napr. Horúce leto, studená zima; Aký január, taký jún), iné sú skôr poverčivé (Ak svieti slnko na Hromnice hojnosť žita a pšenice; Medardova kvapka štyridsať dní kvapká). Väčšina tu uvádzaných pranostík sa viaže k jednotlivým dňom, niektoré sa viažu na príslušného svätca, patróna v kalendári (Florián) alebo na cirkevnú udalosť (Vianoce). Niektoré pranostiky sa nevzťahujú na kalendárneho svätca, ale na konkrétny dátum (Ak na prvého mája večer prší, bude celý rok pekne). Menej sa pranostiky viažu všeobecne k mesiacu (Ak padá sneh v máji, bude hojne trávy). Ešte menej je tých pranostík, ktoré sa viažu k ročnému

obdobiu (Keď na jar poletuje veľa pavučín, bude horúce leto). Niektoré pranostiky sa dokonca viažu i k jednotlivým dňom v týždni (Keď je v nedeľu búrka, neodchádza do štvrtka). Z odborného hľadiska majú však charakter „poverčivosti“.

Treba tiež upozorniť na fakt, že cenné jadro poznania pranostík, získané dlhodobým pozorovaním obyčajných ľudí (roľníkov), ale i odborníkov (astronómov) je už dávno zaviate silným nánosom povier, nedorozumení, ale aj kalendárových reforiem. Nie vždy sa dá pri pranostikách zistiť ich obdobie vzniku, takže nevieme či vznikli pred alebo po kalendárovej reforme.

Po zašpliechanom apríli príde rozkvitnutý máj a suchý jún.

Mokrý apríl - bohatá žatva.

Aprílové počasie je nestále.

Suchý apríl – škodlivý

Mokrý apríl - osožný.

Dobry apríl, zly máj.

Aprílové hrmenie - daždivý rok.

Keď pred dňom svätého Juraja (24. apríla) hrmí, bude dobrá úroda.

Dážď na svätého Juraja, znamená dobré leto.

Keď sa havran na deň svätého Juraja v súštinách vie schovať, bude dobrá úroda.

Keď na Veľkú noc prší, leto bude suché.

Keď na deň sv. Ireny (6. apríla) je vlhký čas, úroda bude skromná.

Jasná kvetná nedeľa - dobrý rok.

Daždívá kvetná nedeľa - zlý rok.

Keď sa na kvetnú nedeľu spustí dážď, každú nedeľu bude pršať.

Veľkopiatokový dážď je pozhnaním.

Zdroj: internet

Apoštolát modlitby na mesiac apríl:

- **Všeobecný:** Aby bol každý kresťan vnímavý na osvietenie a vedenie Duchom Svätým, a aby tak s nadšením a verne odpovedal na všeobecné povolanie ku svätosti.
- **Misijný:** Aby rástol počet kňazských a rehoľných povolání v Severnej Amerike a v krajinách Tichomoria a aby obyvatelia týchto krajín dostali primeranú odozvu na svoje pastoračné a misijné potreby.
- **Úmysel KBS:** Aby nám myšlienka na zmŕtvychvstalého Krista dávala nádej, že aj my sa môžeme dostať do neba.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

Zodpovedný redaktor:
Mgr. Peter Cibira, administrátor
Grafická úprava: Ing. Peter Spusta

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Cena: dobrovoľný príspevok

marec v našej farnosti

Zosnulí:

+ 22.3., Bohumír Lužák, Suchá, 59.r.

Pokrstení:

- *19. 4.2006, Nikola Minarovičová, Suchá
- * 5.12.2006, Nicolas Peter Minarovič, Suchá
- *11. 1.2007, Kristína Rábarová, Suchá
- *20. 2.2007, Radovan Slezák, Košolná
- *22. 2.2007, Lenka Dubovská, Suchá

Výročia, významné cirkevné akcie

- 1.4. 22. medzinárodný deň mládeže
- 2.4. výročie smrti pápeža Jána Pavla II. (2005)
- 16.4. biskupská vysviacka Mons. Dominik Tóth, emeritný pomocný biskup (1990), Bratislava - Trnava
- 16.4. biskupská vysviacka Mons. Vladimír Filo, biskup - koadjútór (1990), Rožňava
- 16.4. výročie narodenia pápeža Benedikta XVI. (1927)
- 19.4. výročie zvolenia pápeža Benedikta XVI. (2005)
- 19.4. výročie smrti Mons. Ambróza Lazíka (1969), Bratislava-Trnava
- 22.-28.4. týždeň modlitieb za duchovné povolania
- 24.4. výročie slávnostného začiatku pastierskej služby Benedikta XVI. (2005)
- 29.4. zbierka na seminár

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na apríl

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná - streda;

17.00 - Zvončín – štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. apríla – Kvetná nedeľa

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

5. apríla – Zelený štvrtok

18.00 – Suchá

6. apríla – Veľký piatok, prísny pôst

17.00 – Suchá, obrady,

do 21.00 adorácia pri Sviatosti oltárnej

7. apríla – Svätá sobota

8.30 vyloženie Sviatosti oltárnej

k celodennej poklone

19.30 – Suchá, Obrady veľkonočnej vigílie

8. apríla – Veľkonočná nedeľa

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

17. apríla – Veľkonočný pondelok

7.30 –Košolná; 9.00 – Zvončín;

10.30 - Suchá

15. apríla – 2. veľkonočná nedeľa

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

22. apríla – 3. veľkonočná nedeľa

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

29. apríla – 4. veľkonočná nedeľa

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

Apríl 2007

Pôstne a Veľkonočné obdobie

**Ne 1 Nedeľa utrpenia Pána,
Kvetná nedeľa**

Po 2 František z Paoly, pustovník

Ut 3 Richard, biskup

St 4 Izidor, biskup, učiteľ Cirkvi

Št 5 Zelený štvrtok

Pi 6 Veľký piatok

So 7 Svätá, Veľká sobota

Ne 8 Veľkonočná nedeľa

Po 9 Veľkonočný pondelok

Ut 10 Magdaléna z Kanossy, panňa

St 11 Stanislav, biskup, mučeník

Št 12 Július I., pápež

Pi 13 Martin I., pápež, mučeník

So 14 Lidvina, panňa

**Ne 15 2. veľkonočná nedeľa,
nedeľa Božieho milosrdenstva**

Po 16 Galina, mučienica

Ut 17 Rudolf, mučeník

St 18 Antúza, panňa

Št 19 Lev IX., pápež

Pi 20 Anicét, pápež

So 21 Anzelm, biskup, učiteľ Cirkvi

Ne 22 3. veľkonočná nedeľa

Po 23 Vojtech, biskup, mučeník

Ut 24 Juraj, mučeník

St 25 Marek, evanjelista

Št 26 Klétus, pápež

Pi 27 Zita, panňa, služobníčka

So 28 Peter Chanel, kňaz a mučeník

Ne 29 4. veľkonočná nedeľa

Po 30 Pius V., pápež